

Skutki wpływu obrazów przemocy w cyberkulturze na dzieci i młodzież zebrane za pomocą badań ankietowych

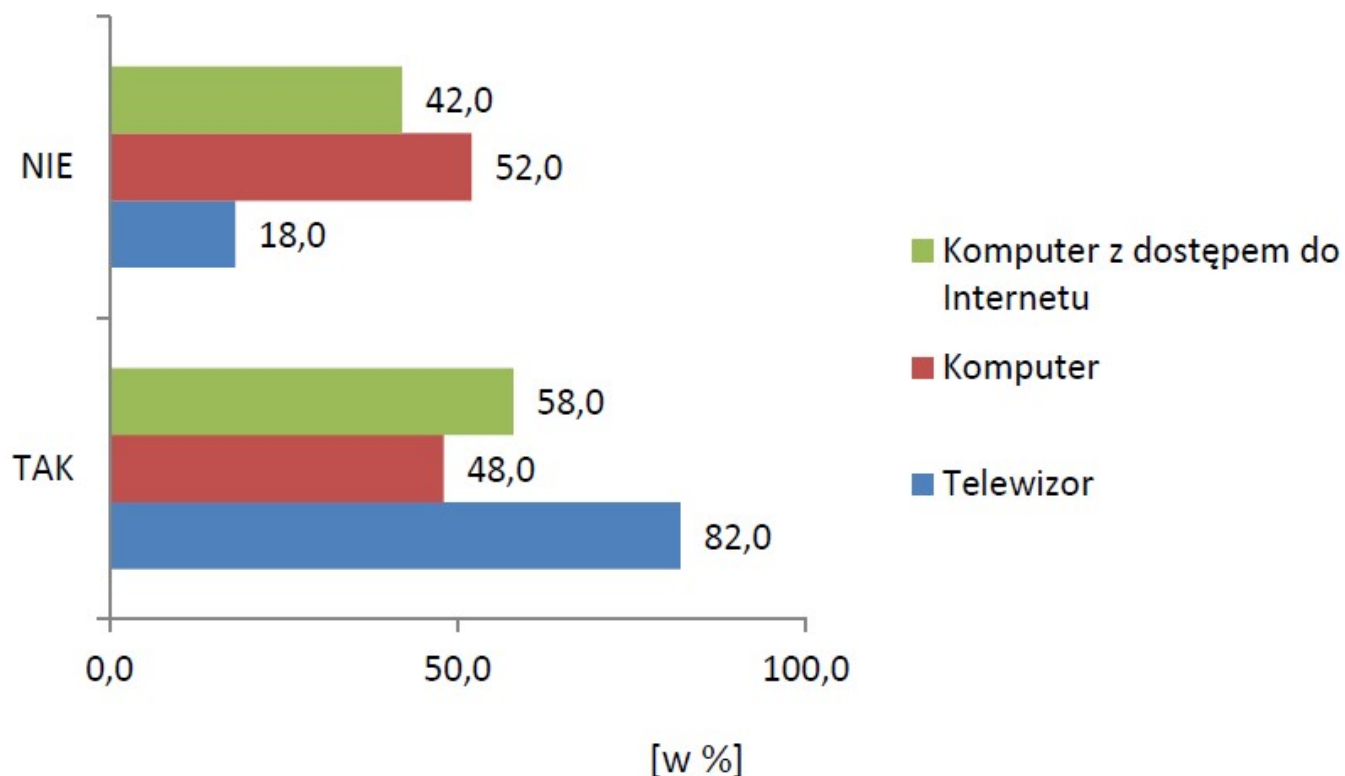
Skutki wpływu obrazów przemocy w cyberkulturze na dzieci i młodzież zebrane za pomocą badań ankietowych – rodzice uczniów szóstej klasy szkoły podstawowej

W kwestionariuszu ankiety skierowanym do rodziców uczniów szóstej klasy szkoły podstawowej pytania dotyczyły podobnie, jak w przypadku ankiety skierowanej do młodzieży gimnazjalnej i licealnej, wpływu obrazów przemocy płynących z telewizji i Internetu na zachowanie ich dzieci.

Uznano, że odpowiedzi rodziców będą wiarygodniejsze, niż dzieci w szóstej klasie szkoły podstawowej, które po pierwsze mogłyby mieć problem ze zrozumieniem ankiety, a po drugie czułyby się zestresowane samym przeprowadzeniem badania.

Badani rodzice zapytani o to, czy ich dziecko posiada w pokoju telewizor w 82,0% odpowiedzieli, że tak; a w 18,0%, że nie. Z kolei 48,0% badanych zadeklarowało, że ich dziecko w pokoju posiada komputera, a 58,0%, że jest to komputer z dostępem do Internetu – wykres 34.

Wykres 34. Posiadanie przez dziecko w pokoju telewizora, komputera, komputera z dostępem do Internetu

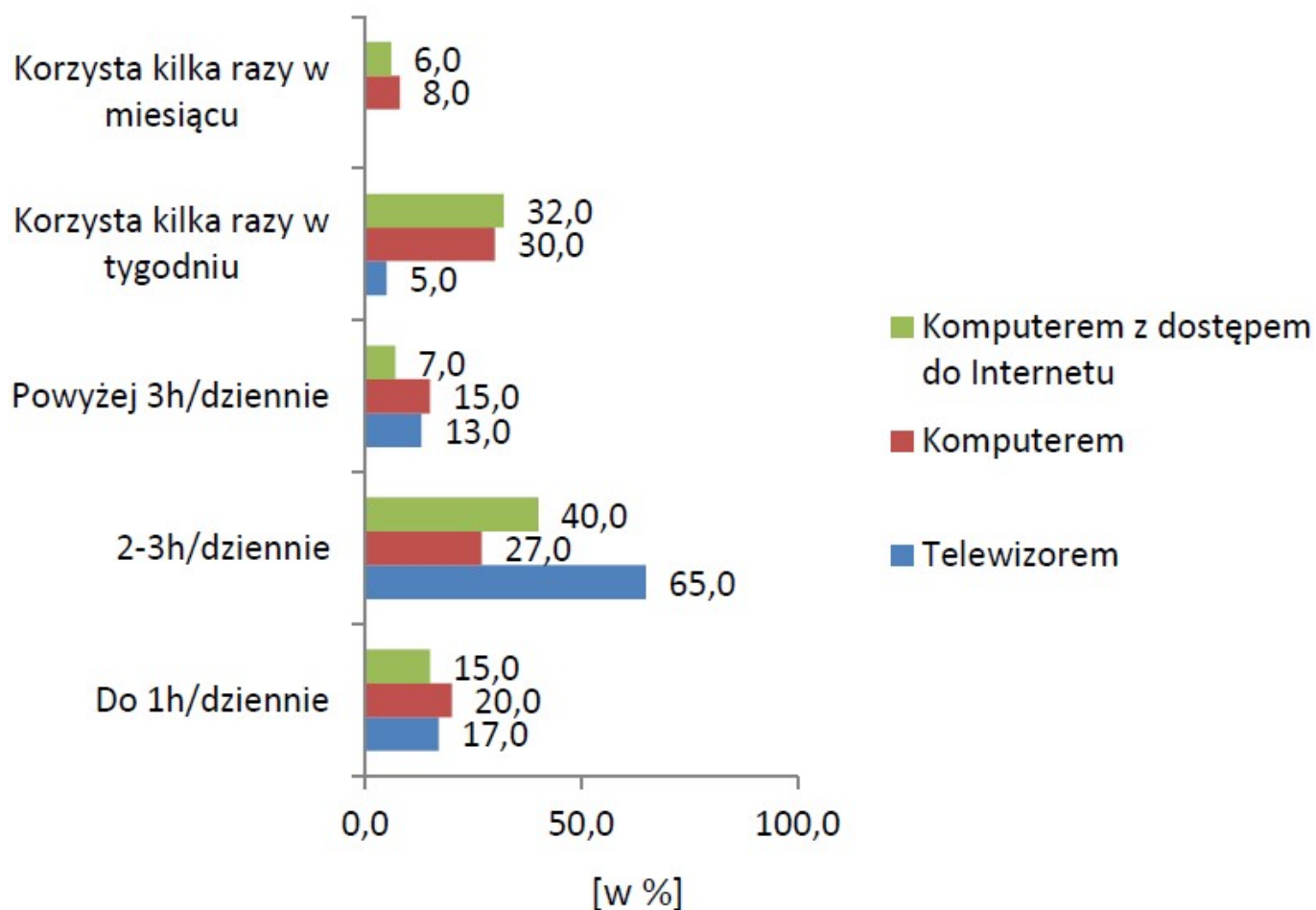
Źródło: opracowanie własne.

Ankietowani zapytani o to, ile czasu ich dziecko spędza przed telewizorem, komputerem lub komputerem z dostępem do Internetu w większości opowiadali się za wariantem 2-3h. Przed telewizorem tyle czasu spędza 65,0% dzieci; przed samym komputerem – 27,0%, a przed komputerem podłączonym do sieci Internet – 40,0% dzieci ankietowanych – wykres 35.

Z komputera kilka razy w tygodniu korzysta 30,0% dzieci badanych, a przed komputerem z dostępem do Internetu – 32,0% dzieci respondentów – wykres 35.

Biorąc pod uwagę wiek szóstoklasistów i możliwości wykorzystania przez nich sieci Internet w takim wieku, wydaje się, że poświęcanie od 2-3h dziennie na surfowanie po Internecie, to zbyt wiele czasu.

Wykres 35. Czas spędzany przez dziecko przed telewizorem, komputerem, komputerem z dostępem do Internetu

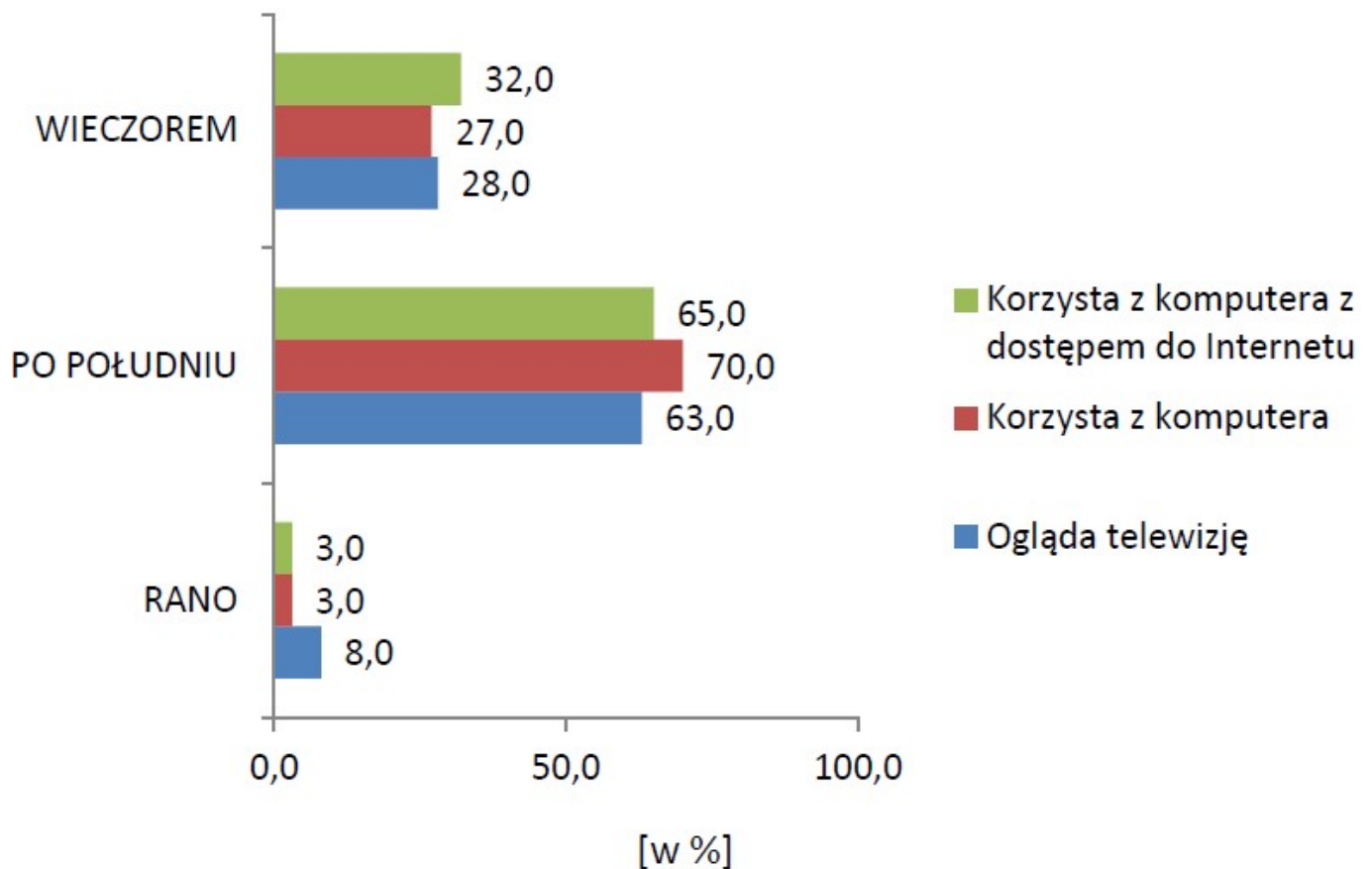

Źródło: opracowanie własne.

Dzieci badanych ankietowanych najczęściej oglądają telewizję po południu – 63,0% wskazań. O tej samej porze najczęściej korzystają z komputera – samego 70,0% wskazań lub podpiętego do globalnej sieci Internet – 65,0% udzielonych odpowiedzi – wykres 36.

Najrzadziej z kolei korzystają z telewizora, komputera (samego lub podłączonego do Internetu) w godzinach porannych, co jest zrozumiałe ze względu na konieczność realizowania obowiązku szkolnego – wykres 36.

Wykres 36. Pora dnia, o której dziecko najczęściej ogląda telewizję, korzysta z komputera, korzysta z komputera z dostępem do Internetu

Źródło: opracowanie własne.

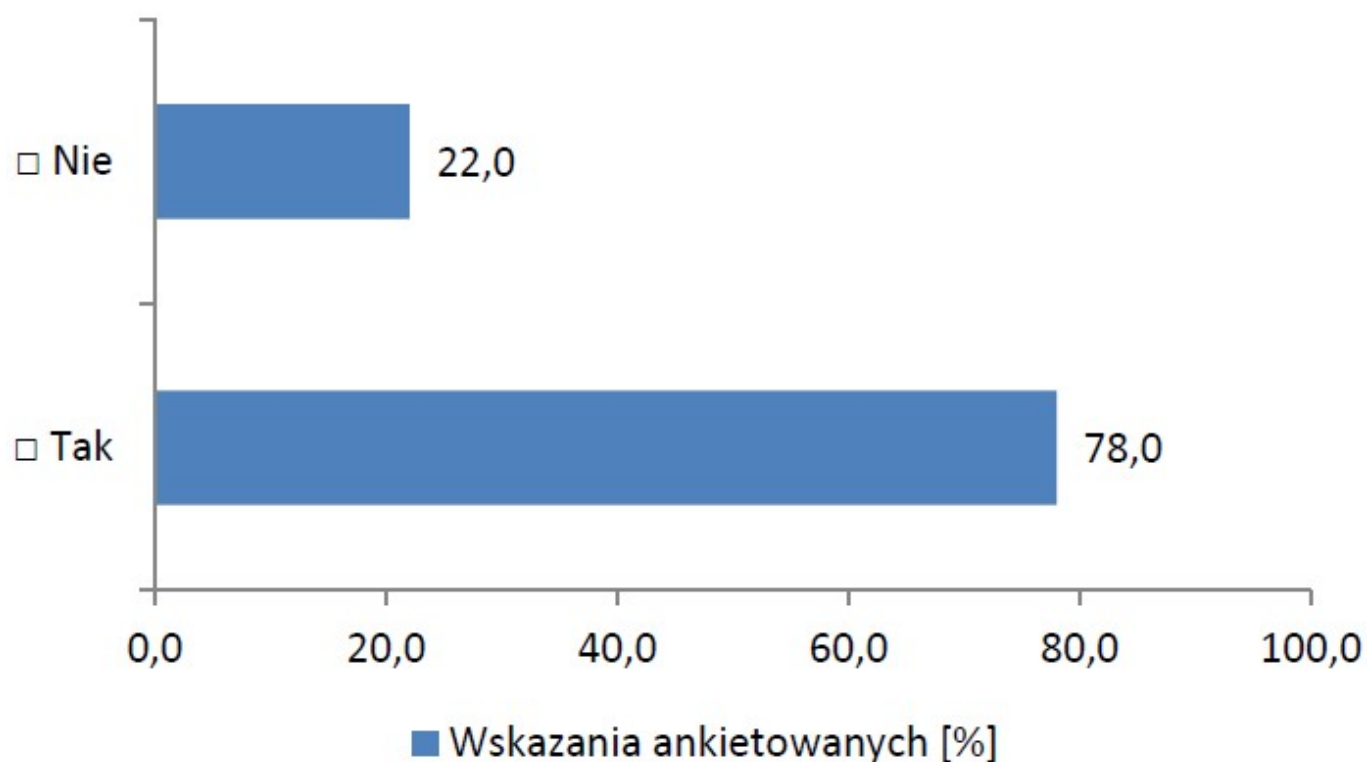
78,0% badanych zauważyło u swego dziecka zmianę zachowania pod wpływem oglądania konkretnego programu telewizyjnego – wykres 37.

Wśród osób, które zaobserwował taką zmianę, 65 % badanych zdiagnozowało to zachowanie jako negatywne; a 13,0% uznało, że program ten wpłynął na dziecko w sposób pozytywny.

Ankietowani zapytani o to, jaki był to program telewizyjny, najczęściej wskazywali na: film animowany, film sensacyjny, czy program dokumentalny.

22% respondentów nie zauważyło, żeby pod wpływem oglądania jakiegoś programu telewizyjnego zachowanie ich dziecka uległo zmianie – wykres 37.

Wykres 37. Zmiana zachowania dziecka pod wpływem oglądania programu telewizyjnego

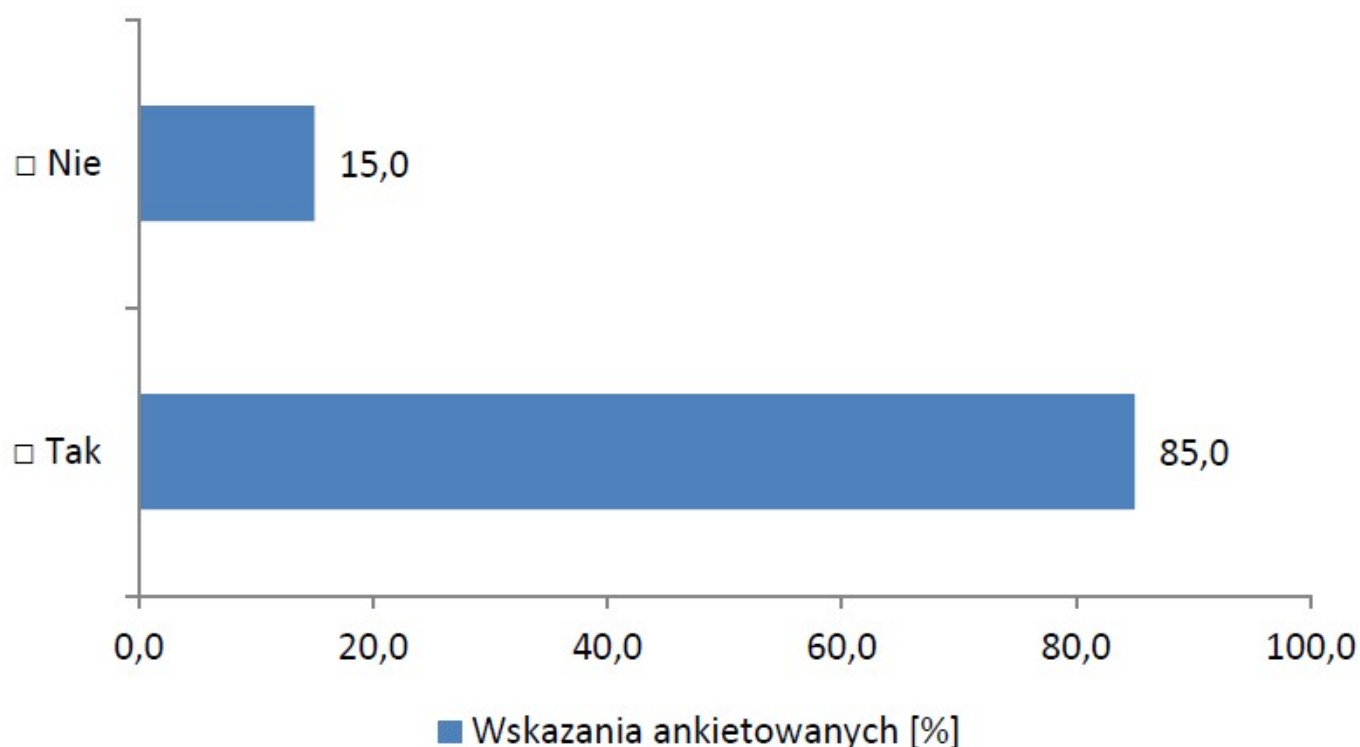
Źródło: opracowanie własne.

Identyczne pytanie zadano badanym rodzicom w odniesieniu do treści oglądanych przez ich dzieci w Internecie. Również i tutaj większość badanych uznała, że zachowanie to zmieniło się – 85,0% wskazań – wykres 38.

62,0% badanych uznało, że dziecko zmieniło swoje zachowanie na gorsze; a 23,0% badanych, że na lepsze.

Jedynie 15,0% badanych rodziców uznała, że nie zaobserwowała żadnej zmiany w zachowaniu dziecka pod wpływem oglądania konkretnych stron internetowych – wykres 38.

Wykres 38. Zmiana zachowania dziecka pod wpływem oglądania stron internetowych

Źródło: opracowanie własne.

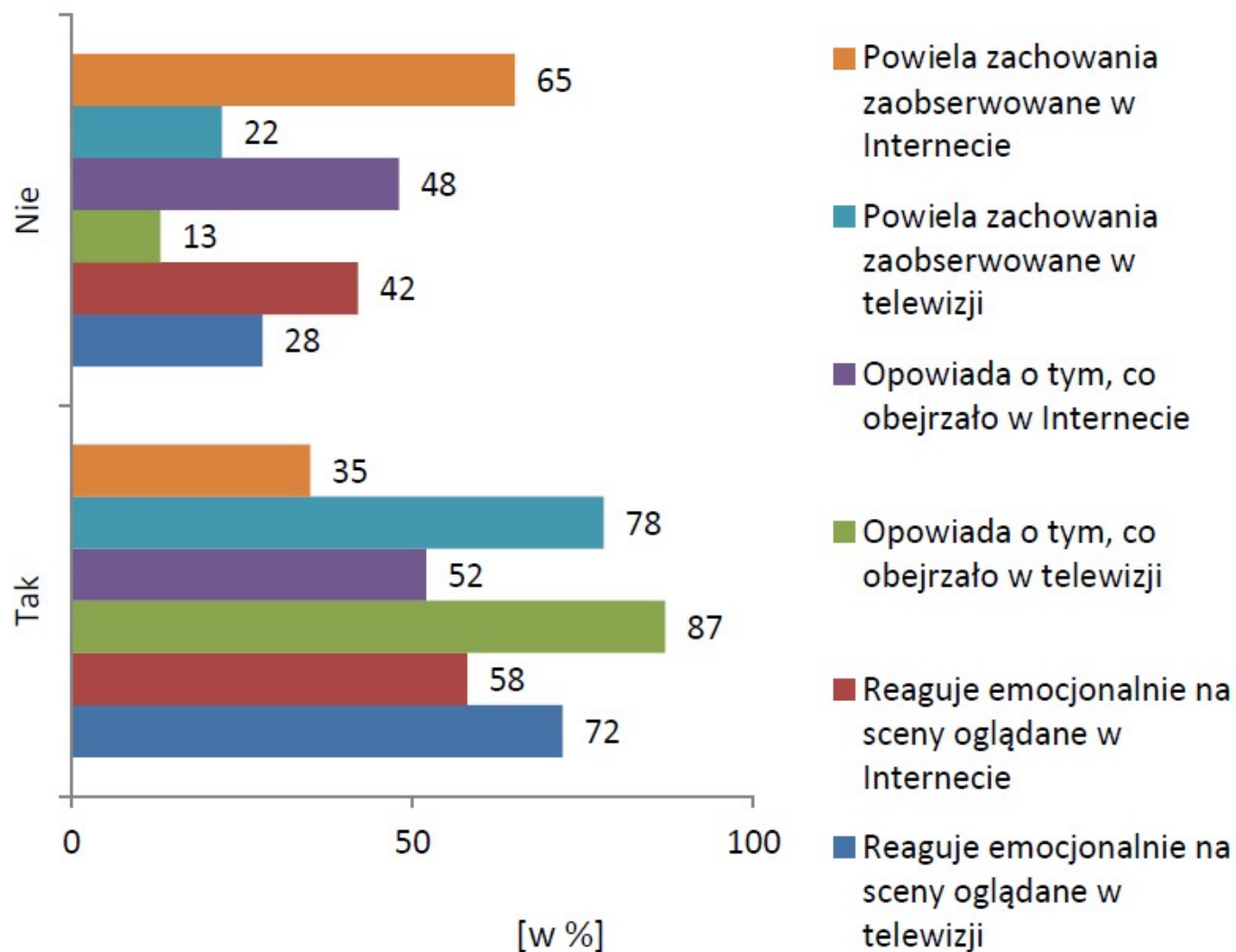
72,0% badanych rodziców stwierdziło, że ich dziecko reaguje emocjonalnie na sceny oglądane w telewizji; a 58,0%, że ich dziecko reaguje uczuciowo na sceny zaobserwowane w Internecie – wykres 39. Badani zapytani o to, jaką emocję w tym czasie ich dziecko objawia, najczęściej wskazywali na płacz, śmiech i krzyk (w zależności od obserwowanych treści).

O tym, co obejrzało w telewizji opowiada 87,0% dzieci ankietowanych; a o tym co zaobserwowało w Internecie wypowiada się 52,0% dzieci opiniodawców – wykres 39.

Większość badanych rodziców zadeklarowała, że ich dzieci powielają zachowania zaobserwowane w telewizji. Najczęściej są to zachowania negatywne. Na tego typu zachowania wskazało 56,0% ankietowanych rodziców – wykres 39.

65,0% rodziców uznało, że ich dzieci nie powielają zachowań zaobserwowanych na stronach internetowych. Natomiast 35,0% ankietowanych zauważyło powielanie zachowań dostrzeżonych na stronach internetowych w świecie realnym – wykres 39.

Wykres 39. Reakcja dzieci na zachowania zaobserwowane w telewizji i na stronach internetowych

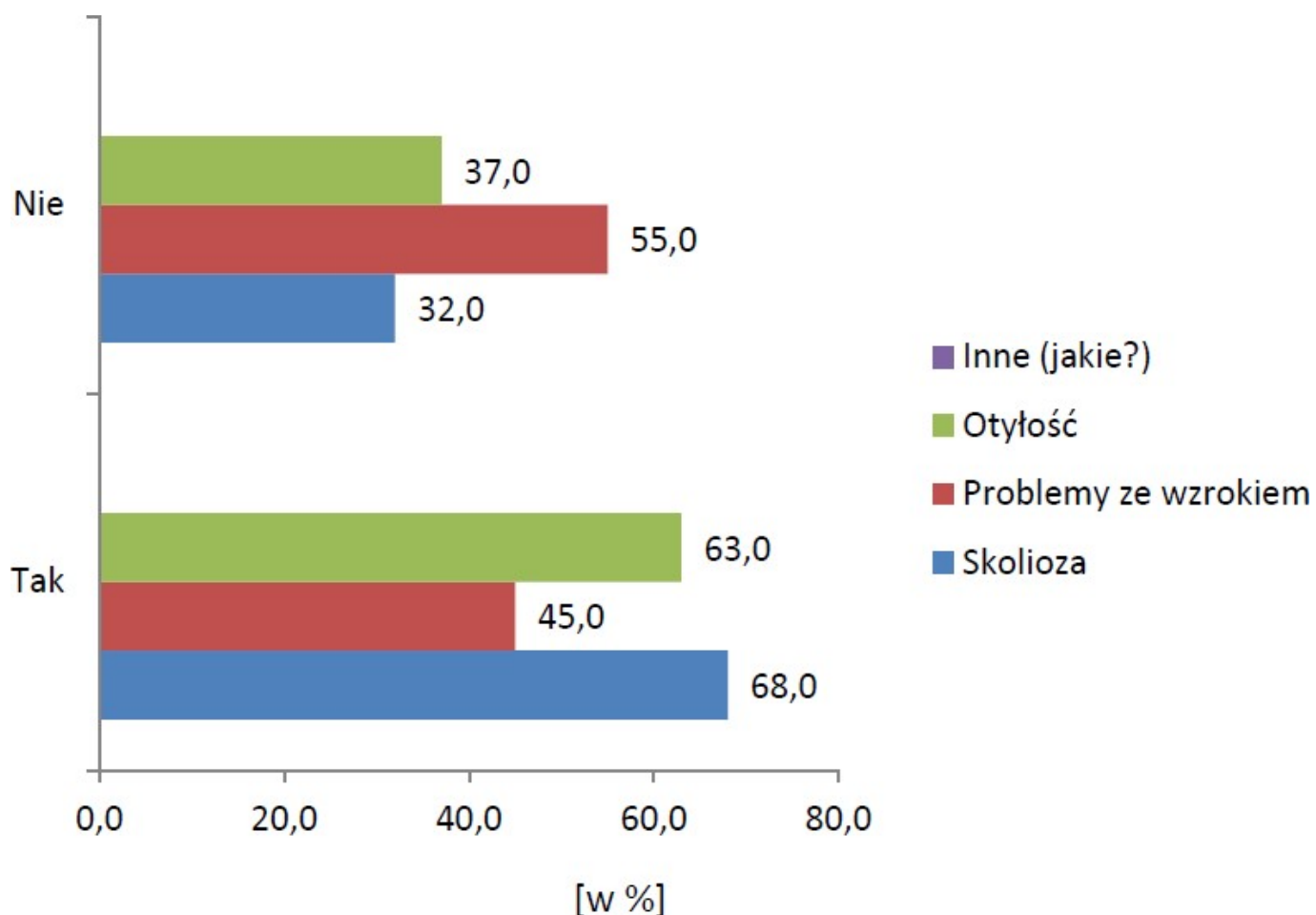
Źródło: opracowanie własne.

Kolejne pytanie ankietowe odnosiło się do problemów zdrowotnych dzieci ankietowanych. 68,0% badanych rodziców potwierdziło, że ich dziecko choruje na skoliozę; 63,0%, że ich pociecha cierpi na otyłość. Natomiast problemy ze wzrokiem ma 45,0% dzieci badanych ankietowanych – wykres 40.

Skolioza i otyłość są charakterystycznymi schorzeniami dla tzw. „dzieciństwa telewizyjnego”, a ostatnie staje się jednym z objawów długotrwałego korzystania z komputera. Otyłość staje się coraz większym problemem tych najmłodszych. Jest konsekwencją siedzącego trybu życia (czemu sprzyja oglądanie telewizji i surfowanie po Internecie) oraz nieprawidłowym

odżywianiem (np. podjadanie chipsów w czasie oglądania telewizji).

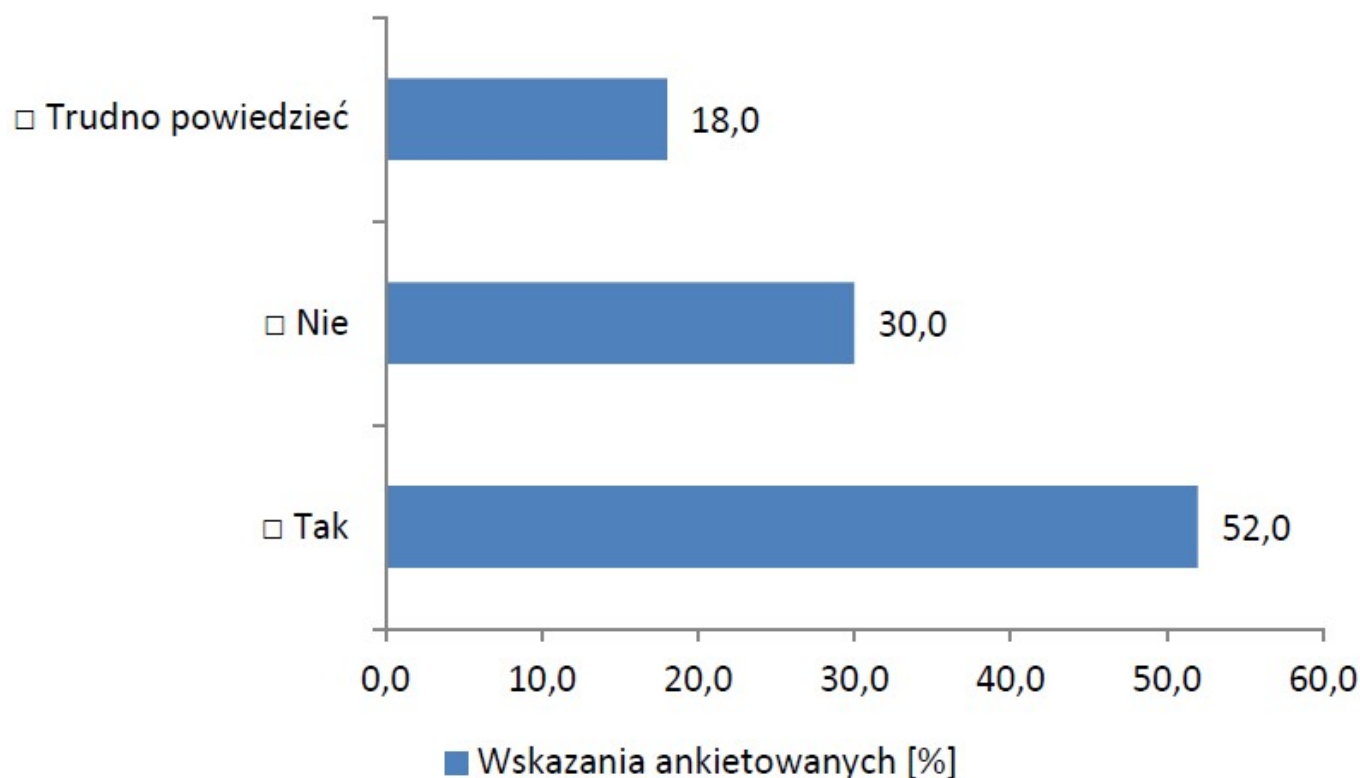
Wykres 40. Problemy ze zdrowiem dzieci ankietowanych

Źródło: opracowanie własne.

Większość rodziców – 52,0% potwierdziła, że jest im trudno przekonać dziecko, aby zajęło się czymś innym niż oglądanie telewizji, czy spędzanie czasu przed ekranem komputera. 30,0% badanych nie ma takiego problemu, ich dziecko nie ma trudności ze zgaszeniem telewizora, czy wyłączeniem komputera w sytuacji, gdy rodzic proponuje mu inną formę spędzenia czasu. 18,0% ankietowanych nie potrafiła wyrazić jednoznacznego zdania na ten temat – wykres 41.

Wykres 41. Spotkanie się z trudnościami w przekonaniu dziecka do innej formy spędzania wolnego czasu niż oglądanie telewizji, czy spędzanie czasu przed komputerem

Źródło: opracowanie własne.

W kolejnym pytaniu ankietowym, badani rodzice zostali poproszeni o wyrażenie opinii na temat filmów, jakie zdarzyło się oglądać ich dzieciom w Internecie.

Badani rodzice zadeklarowali, że ich dzieciom nie zdarzyło się oglądać filmów przeznaczonych dla dorosłych ani w telewizji – 65,0% odpowiedzi – wykres 42a; ani w Internecie – 52,0% wskazań – wykres 42b.

Dzieciom respondentów przytrafiło się natomiast oglądanie filmów o zjawiskach paranormalnych w telewizji – 57,0% wskazań i w Internecie – 68,0% odpowiedzi – wykres 42 a i 42b.

Podobnie sytuacja wygląda z filmami katastroficznymi. W telewizji oglądało ich 80,0% dzieci ankietowanych, a w Internecie – 85,0% – wykres 42a i 42b.

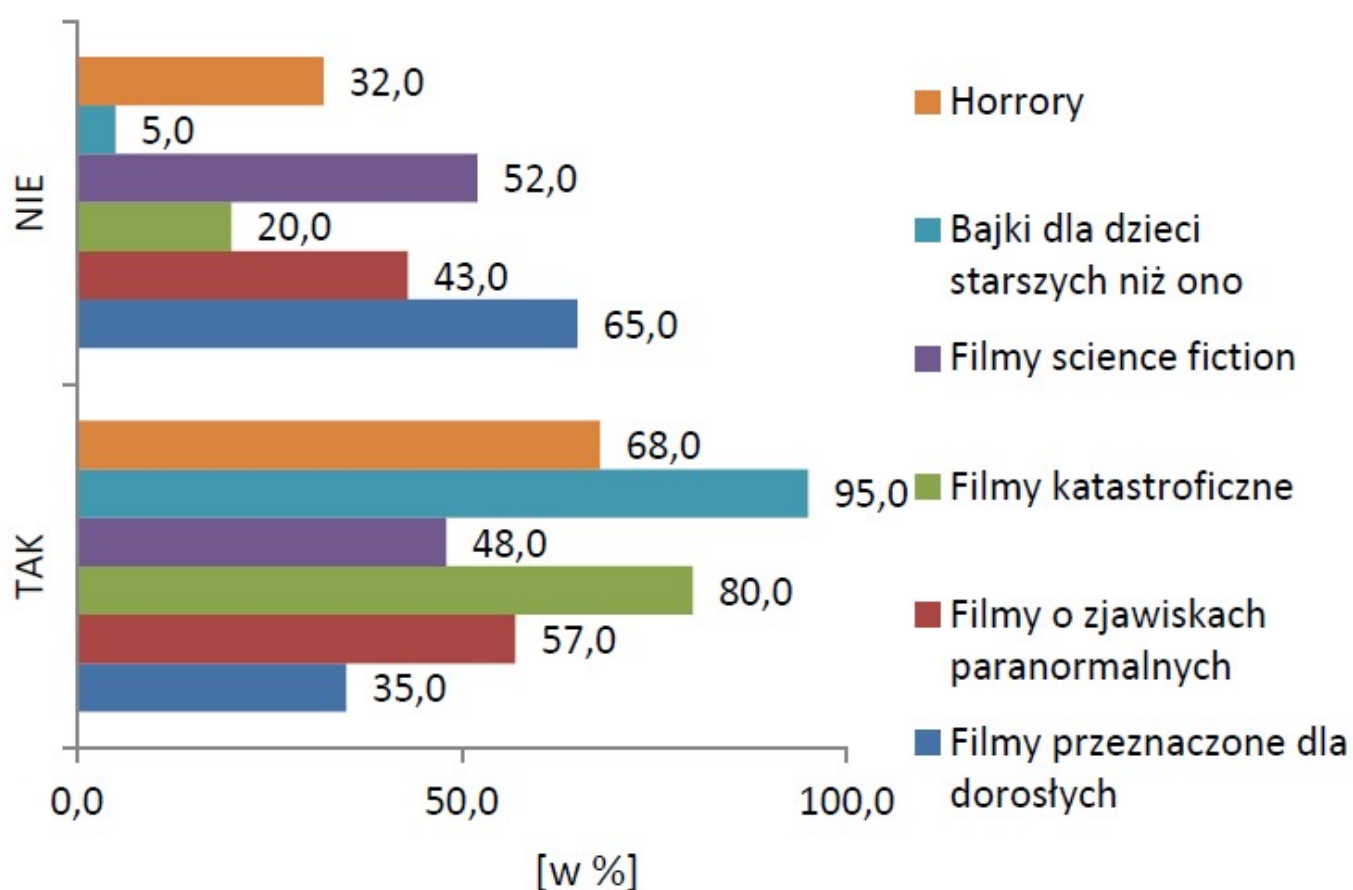
Mniejszą popularnością cieszą się wśród dzieci ankietowanych filmy science-fiction, i to zarówno te emitowane w telewizji – 52,0% rodziców uznało, że ich dzieci nie oglądają tego typu filmów w telewizji; jak i w Internecie – 68,0% rodziców

przyznało, że oglądanie tego typu programów nie przydarzyło się ich dziecku – wykres 42a i 42b.

Z kolei dużym zainteresowaniem szóstoklasistów cieszą się bajki przeznaczone dla dzieci starszych niż one. Chętnie ogląda je w telewizji – 95,0% dzieci badanych; a w Internecie – 82,0% – wykres 42a i 42b.

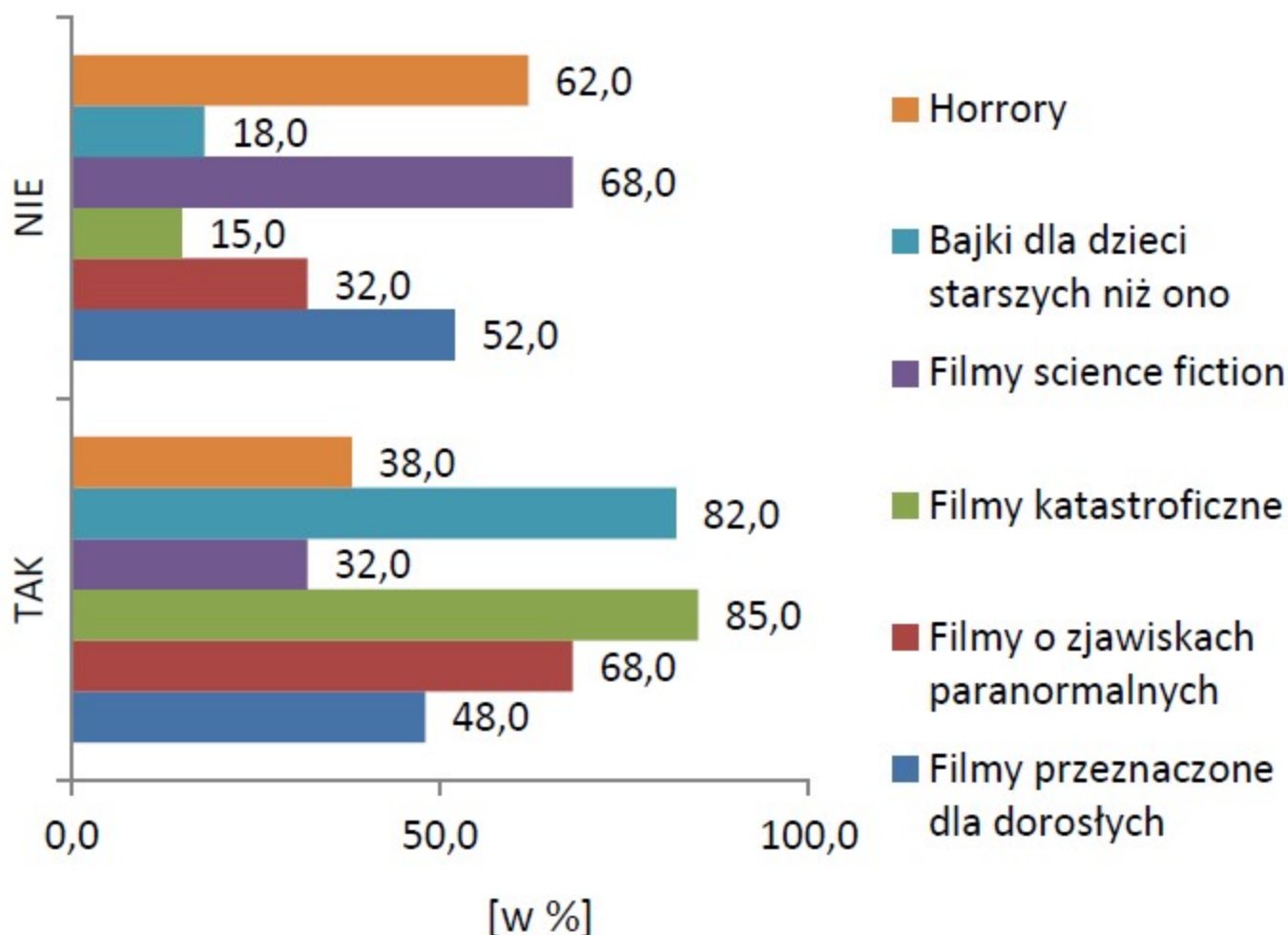
Z kolei oglądanie horrorów w telewizji przez dzieci ankietowanych cieszy się większą popularnością – 68,0% wskazań, niż oglądanie ich za pośrednictwem Internetu – wykres 42a i 42b.

Wykres 42a. Filmy, które zdarzyło się dziecku obejrzeć w telewizji

Źródło: opracowanie własne.

Wykres 42b. Filmy, które zdarzyło się dziecku obejrzeć

Źródło: opracowanie własne.

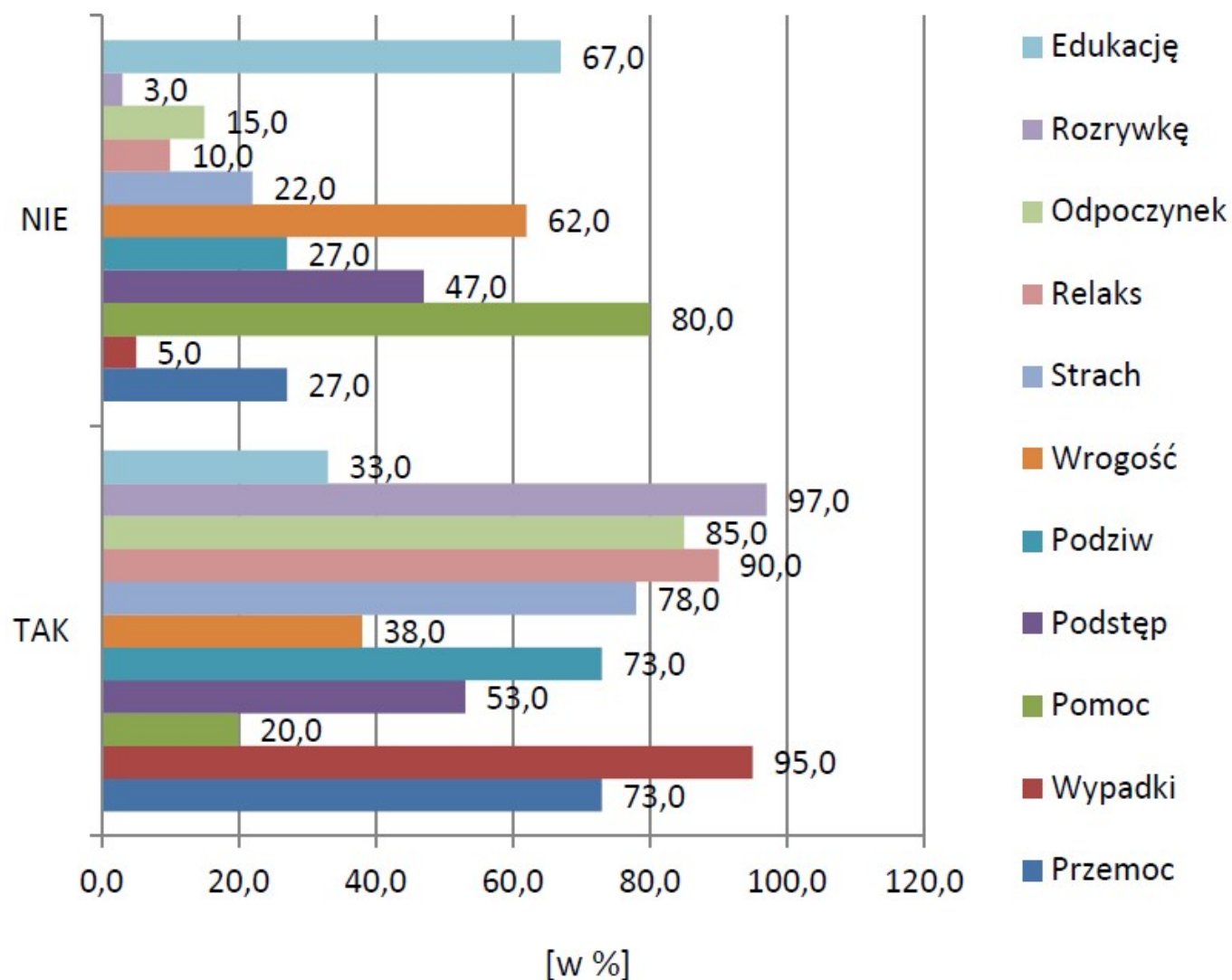
Opiniodawcy zapytani o to, co daje ich dzieciom telewizja i Internet, w odniesieniu do telewizji stwierdzili głównie, że: rozrywkę – 97,0% wskazań; wypadki – 95,0% odpowiedzi; relaks – 90,0% i odpoczynek – 85,0% wskazań – wykres 43a.

Z kolei w odniesieniu do Internetu, ankietowani rodzice zadeklarowali, że ich dzieciom to globalne medium daje w pierwszej kolejności: podziw – 95,0% wskazań; rozrywkę i wypadki – po 85,0% wskazań oraz edukację – 73,0% wskazań – wykres 43b.

W związku z powyższym telewizja w opinii badanych dla ich dzieci jest głównie sposobem spędzania wolnego czasu, aczkolwiek dostrzegają oni negatywne zachowania przekazywane ich dzieciom przez telewizję. Podobnie jest w przypadku Internetu, z tym, że badani rodzice identyfikują to medium

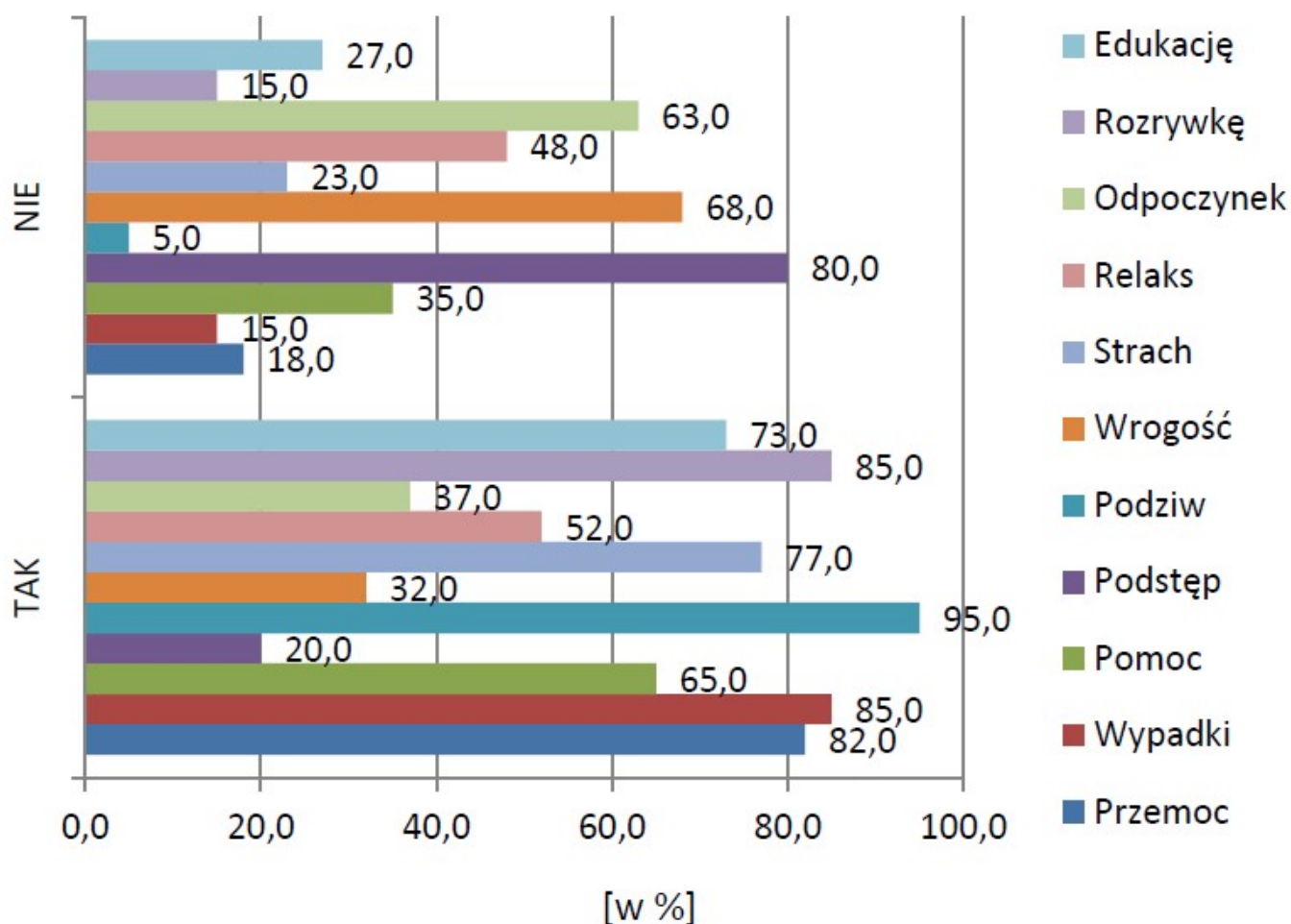
również jako źródło edukacji, a więc szansę na rozwój dla swoich pociech.

Wykres 43a. Uczucia i zachowania oferowane dziecku przez telewizję

Źródło: opracowanie własne.

Wykres 43b. Uczucia i zachowania oferowane dziecku przez Internet

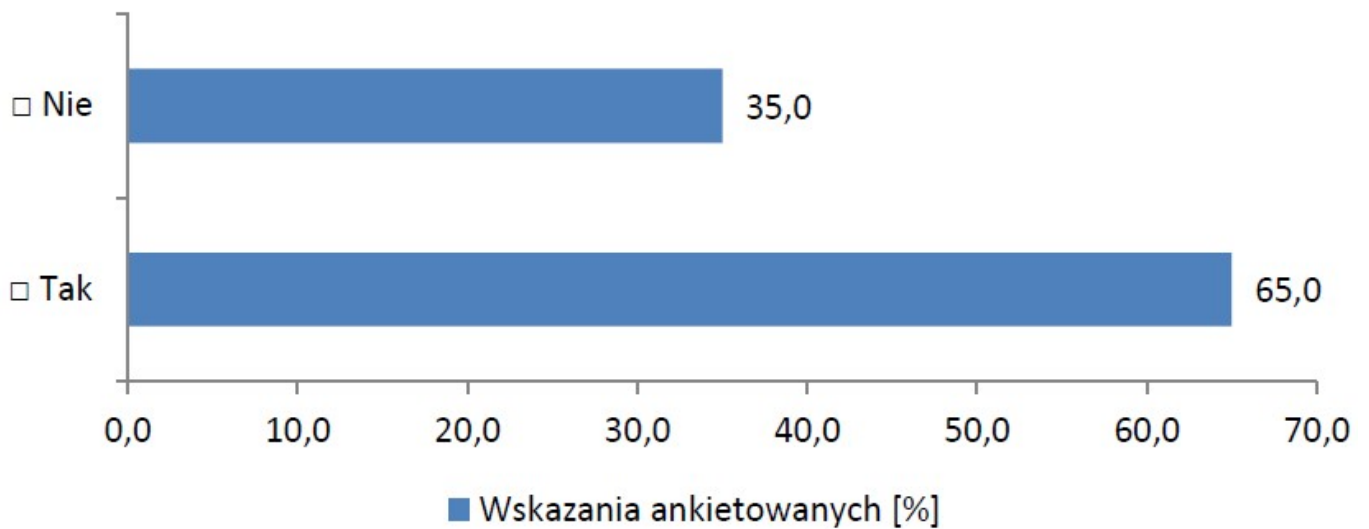

Źródło: opracowanie własne.

Badani rodzice w 65,0% przyznali, że ich dziecko regularnie ogląda któryś z programów telewizyjnych lub stron internetowych. Poproszeni o podanie tematyki programu telewizyjnego lub strony internetowej, najczęściej wskazywali na: filmy animowane, portale społecznościowe, gry i strony internetowe z konkursami – wykres 44.

35,0% opiniodawców nie zaobserwowało, aby ich dziecko systematycznie oglądało konkretny program w telewizji lub przeglądało daną stronę internetową – wykres 44.

Wykres 44. Regularność oglądania któregoś z programów telewizyjnych lub stron internetowych

Źródło: opracowanie własne.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.